

magsudvalget afgivne beretning. (Den ovenfor under I nævnte resolution 1866). Danmark var ligeledes medforslagsstiller ved de to sidstnævnte resolutioner.

IV. 21-magsudvalgets beretning.

21-magsudvalgets beretning forelå den 29. marts 1963. Det hed heri indledningsvis, at udvalget i henhold til det ved plenarforsamlingsresolution 1854 B (XVII) til lagte mandat i løbet af 18 møder i tiden 29. januar-29. marts 1963 havde drøftet *dels* mulighederne for særlige metoder for så vidt angår finansieringen af nuværende og eventuelle fremtidige fredsbevarende operationer (f. eks. UNEF og ONUC), herunder eventuelt udarbejdelse af en særlig bidragskala for disse operationer, *dels*

hvilke muligheder der måtte foreligge for at opnå en forbedring af den finansielle situation, som var opstået som følge af, at flere af FN's medlemslande endnu ikke havde opfyldt de finansielle forpligtelser i forbindelse med de fredsbevarende operationer.

I resolution 1854 B hed det udtrykkeligt at udvalget ved løsningen af sin opgave navnlig skulle have opmærksomheden henledt på det særlige finansielle ansvar, som de faste medlemmer af sikkerhedsrådet ifølge resolution 1619 (XV) af 21. april 1961 og 1732 (XVI) af 20. december 1962 angaves at have, endvidere på særlige faktorer i forbindelse med bestemte fredsaktioner, medlemsstaternes økonomiske udvikling samt medlemmernes kollektive ansvar.

Udvalget var imidlertid ikke i stand til at nå til enighed om fælles konkrete forslag til forelæggelse på den forestående ekstraordinære plenarforsamling, men det var dog i stand til, tildels som følge af uformelle drøftelser, at angive visse medlemmers eller medlemsgrupperes stillingtagen til de nævnte finansielle spørgsmål, herunder visse principielle synspunkter for så vidt angik den fremtidige finansiering af fredsbevarende operationer. Af de i udvalget fremsatte hovedsynspunkter skal følgende fremhæves:

1. *Østblokken, repræsenteret ved Sovjetunionen, Bulgarien og Mongoliet*, anså ikke udgifter til De forenede Nationers styrker i Det mellemste Østen og Congo som bindende for medlemsstaterne uden en beslut-

ning herom af sikkerhedsrådet, idet alene sikkerhedsrådet, og ikke plenarforsamlingen havde kompetence til at bestemme om og under hvilke betingelser fredsbevarende operationer skal iværksættes. Efter disse landes opfattelse blev UNEF-styrken oprettet ved en overtrædelse af pagten og en tilsidesættelse af sikkerhedsrådet, og Congo-operationerne udførtes i strid med sikkerhedsrådets beslutninger. Den internationale Domstols vejledende udtalelse ansås ligeledes for at være ukorrekt og i strid med pagten og kunne følgelig ikke skabe nogen forpligtelse for medlemsstaterne. Generalforsamlingens godkendelse af denne udtalelse gjorde ikke nogen ændring heri. Da de allerede iværksatte operationer var nødvendiggjort ved kolonimagternes politik, måtte disse også bære den finansielle byrde herved.

Ud fra disse betragtninger modsatte de pågældende lande sig enhver vedtagelse, der forudsatte, at spørgsmål om fredsbevarende operationer og udgifter i forbindelse hermed kunne træffes af noget som helst andet organ end sikkerhedsrådet.

2. *Canada* fandt, at alle medlemsstaterne finansielt var kollektivt ansvarlige for enhver FN-virksomhed, herunder fredsbevarende operationer. Bidrag hertil burde pålignes efter skalaen for det ordinære budget, idet denne i forvejen tog udstrakt hensyn til lande med ringe betalingssevne. Alene i tilfælde, hvor bidrag hertil ville være så byrdefulde, at der burde tages yderligere hensyn til sådanne lande, som havde presserende problemer i forbindelse med deres økonomiske og sociale udvikling, kunne der blive tale om en særlig skala. I øvrigt understregedes det, at der for fremtiden i forvejen burde være enighed om hvilken procedure, der skulle følges, og hvorledes udgifterne skulle fordeles blandt medlemsstaterne ved igangsættelsen af fredsbevarende operationer, og der anvises forskellige administrative foranstaltninger med dette formål for øje, herunder at generalforsamlingen hurtigst muligt burde underrettes om uforudsete og ekstraordinære udgifter, der ikke var dækket af bevillingen til det pågældende formål. Som en mulig fordelingsnøgle med hensyn til finansieringen af fremtidige fredsbevarende operationer foresloges det, at